

KDO SI, OD KOD PRIHAJAŠ, KAM GREŠ?

Vezi med ljudmi nas držijo skupaj in poganjajo svet, kakorkoli se ta že vrti. Vezi med ljudmi so stekane takrat, ko smo drug za drugega in tudi takrat ko smo drug proti drugemu. V pozni moderni, ko so pravila zelo ohlapna ali jih celo ni, moramo ljudje drug drugega izbrati.

Nobena vez ni dokončna in gotova. V tem smislu smo podvrženi nenehnemu preizpraševanju in iskanju trdnega jedra, okoli katerega bomo lahko pričvrstili svojo bit. Hkrati pa to svojo bit vsakič vržemo v preizpraševanje drugemu.

Akadska slikarka Saša Bezjak se je po 10 letni formaciji na Pedagoški fakulteti v Mariboru in Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani vrnila k eksistencialnim vprašanjem in uporabila prvobitno izrazno sredstvo. Od slikarskih del, ki so se šibila pod težo velikosti, barv in nanosov, se je se je po koncu akademije poslovila. Segla je po pisarniškem papirju in nanj nanašala tanke tuševne linije: brez barv in brez debeline. Pripovedovala nam je zgodbo o človeku. O takem, ki je rojen, rase, rojeva in umira. Nič novega, vznemirljivega, pa vendar se je to moralo zgoditi vsakemu od nas, da smo danes tukaj. In se bo moralo dogajati, da bo jutri nekdo drug tukaj. Potem je Saša risbam dodala barve. In pripovedovala o človeku, ki ljubi, je razdvojen, joka, se veseli, sili k soncu, se boji, se skriva, gleda vstran, trpi, klone (pred bogom?).

Njena dela so odraz nenehnega luščenja plasti, da bi prišla do sredice.

Bolj kot je opredeljevala sebe, pogumneje je segala po barvah, dajala vse bolj slikovite odgovore in odločneje stopala v svet. Z rojstvom otrok so se stekale nove vezi. Močne in nevprašljive. Tako kot je nevprašljiva obljuba mame, da bo hčeri izvezla vnuka. Saša bi se posebej rada zahvalila mami, ki je risbe izvezla in tako še enkrat dokazala, da moreš v svetu tisočerihi vezi odbrati nevprašljive. In spet so začele nastajati slike: velike, barvite in očiščene

balasta. Sprehod skozi umetničnina dela bomo zaključili z obljubo, da nas bo kmalu nagovorila s kipi. Obetamo si lahko preproste pa vendar izpovedne.

Tekst napisala sestra **Sonja Bezjak**.